Dan poslije. Grad bruji. Količina alkohola koju si možete priuštiti je 0,0%. Građani negoduju. Ugostitelji negoduju. Turistički radnici negoduju. Turisti negoduju. Ipak turistička konkurencija likuje. Jučer je u Zagrebu sve vrvilo policijom. Vozači su se «skupili» iza svojih volana da ih policajac ne uoči. Vrag odnio šalu, znaju vozači, ako ih policajac zaustavi uvijek će nešto naći. Nepovjerenje prema policiji je duboko usađeno u «genetski kod» našeg naroda. Nikad policije nema kada je treba i uvijek je ima kada nije potrebna.

Iako je nevažno osobno sam protiv 0,0% dozvoljenog alkohola u krvi. Radi se naprosto o mjeri koja u sebi implicira perfekcionizam koji je na ovim prostorima nerealan a građani ga doživljavaju kao ograničenje slobode ili «diktaturu». Frustracija je zapravo pravi problem koji je novi Zakon svojim restrikcijama «iznudio». Što se tog kriterija tiče zakon je učinkovit.

Zakoni bi općenito morali regulirati socijalne sustave na način da svaki njihov član imao maksimum slobode a da istovremeno se ne ugrozi sloboda drugih građana (čimbenika) odnosnog socijalnog sustava.

Novi Zakon će se provoditi «iz inata» i to dodatno frustrira i nije dobro. Novi Zakon nije rezultat analize i dijagnoze, već je opservacija trenutka i, kako to uvijek biva, postaje «neželjeno dijete». Vjerojatno će trajnost Zakona biti do slijedeće turističke sezone; ako i toliko izdrži.

Odista je potrebno regulirati saobraćaj. Jasno pri tome ne mislim samo na cestovni saobraćaj. Ipak kako se Zakon odnosi upravo na taj vid saobraćaja želio bih, bez dociranja, istaknuti da je potrebno odmah definirati što je cestovnui saobraćaj u procesu društvene reprodukcije i kako ga učinkovito odrediti prema ostalim elementima društvenog sustava. Stvari nisu primjereno rješene ako gradimo ceste već ako, putem iteracija, primjerno transformirao cjelokupni sustav. Nije nepoznato da prijelaz i socijalizma u kapitalizam (bolje rečeno restauracija kapitalizma) nije proveden primjereno samo zato jer socijalistička socijalna načela nisu supstituirana tržišnim socijalnim načelima. Načela koji danas vladaju su nam se dogodila. Događanja nisu upravljani procesi i moguća su, stoga, velika razočarenja.

Sve u svemu, vratimo se Zakonu, država će ostati bez poreznih prihoda na koje je računala. Gospodarstvo će smanjiti privrednu aktivnost. Građani će imati manje posla i bit će, između ostalog, i zbog Zakona dodatno frustrirani.

Da li će se piti manje. Jasno da neće. Potrošnja alkohola i alkoholizam je manifestacija socijalnog stanja jedne zemlje. Nitko pametan neće povjerovati da će se alkoholizam kao bolest smanjiti. Što više možda će se i povećati. Ali će zato društveni život ovog podneblja postati drugačiji upravo zato jer postajemo – i putem Zakona – sve netolerantniji a to nije dobro.

Odista, usput rečeno, nije jasno da netko tko ne radi saobraćajne prekršaje niti je skrivio saobraćajni udes deset i više godina ima jednak status u prometu kao netko tko to čini bar jednom godišnje. Nije sporno da li treba ili ne treba zabraniti pijanstvo i uzimanje droge. To je međutim sasvim drugi problem i moguće ga je rješiti primjerenim instrumentarijem koji je poznat.